

நெடுநல்வாடையில் உள்ளூறை இறைச்சி நுட்பங்கள்

ப. செந்தில்நாதன் அ. *

அ தமிழாய்வுத்துறை, தந்தை ஹேன்ஸ் ரோவர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பெரம்பலூர்-621220, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Latent Meat (Grammar) Techniques in Nedunalvaadai

P. Senthilnathan a, *

^a Department of Tamil, Thanthai Hans Roever College (Autonomous), Perambalur-621220, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
senthilvetchi@gmail.com

Received: 30-05-2022
Revised: 16-08-2022
Accepted: 03-09-2022
Published: 06-10-2022

ABSTRACT

Sangam literature is the literature that can bring before our eyes the life stories of the Sangam people. The poets of the Sangam period used love genre literary techniques such as similes and metaphors to convey the love feeling as a cover-up in their poems. An implicit strategy is to make another object visible along with the apparent object. People who were in love expressed love and affection indirectly rather than directly expressing it. As far as Agam (Love Genre) literature is concerned, the techniques used to express love in the ethics of the Agam people are highly specialized. Agam People statements abound in Sangam literature. Sangam poets have created a separate space for Agam songs by respecting the love and feelings of the people. The people of Ancient Tamil transformed from an immoral life to a life of chastity. The morals of the Agam people are still the norm in people's lives today. Although the environment has changed from time to time, people still remember the messages of culture and tradition. Love and affection can be supportive of love genre literature. This research greatly supports exploring it through literary techniques such as symbolism, metaphor, and meat (grammar).

Keywords: Nedunalvaadai, Symbolism, Metaphor, Grammar, Sangam literature

முன்னுரை

செம்மொழியில் தனித்தன்மை வாய்ந்த மொழிகளுள் ஒன்று தமிழ் மொழியாகும். பல்லாயிரம் ஆண்டுகாலப் பழமையான இலக்கியம் சங்க இலக்கியம். தமிழின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் சங்க இலக்கியம் இரண்டு பெரும் பிரிவாக பிரிக்கப்படுகின்றன. அகம், புறம் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், புறத்தில் வீரம், கொடை, உதவி, பண்புப் போன்ற செய்திகளைக்கொண்டும், அகம் மாந்தர்களின் களவு கூற்றுகளை மையப்படுத்தி அமையும் மாந்தர்களின் அக உணர்வுக்கு சங்ககாலப்புலவர்கள் கையாளும் உத்திமுறைகளே அக இலக்கியத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கின்றன. அவற்றுள் நக்கீரர் பாடிய பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான நெடுநல்வாடையில் கையாளும் உத்தி முறைகள் அதற்கே உரியனவாக அமைகின்றன. இப்பாவில் கையாளும் உவமை, உள்ளூறை, இறைச்சி, இலக்கிய உத்தி போன்றவை எல்லாம் தனித்தன்மை வாய்ந்த நூலாகக் கருதப்படுகின்றன. அக மாந்தர்கள் உள்ளத்தில் ஏற்படும் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்குப் புலவர்கள் கையாளும் உத்தி முறைகள் பழந்தமிழர்களின் வாழ்வில் உணர்வுகளை வெளிப்படையாகவே கூறிச்செல்கிறது. இவ்வாறு அமைந்த அகஉத்திகள் மட்டும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ள இருக்கிறது.

நக்கீரர்

பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்று நெடுநல்வாடை. நெடுநல்வாடையை பாடிய நக்கீரரின் பாட்டுத்திறன் ஆராயும்போது பாரில் பவனி வந்த பெரும் புலவன் என்பதனை பறைசாற்றுகின்றது. மதுரை கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் என்று அழைக்கப் பெறுகின்றதால், மதுரையிலே கணக்காயர் தொழிலில் திறம் பெற்றிருந்தார் என அறிய முடிகிறது. "கீரன்" என்பது இவர் தம் இயற்பெயர் என்றும் கீர் என்னும் வார்த்தை "சொல்" என்னும் பொருளைத் தருகிறது. கீரன் என்பது "சொல் வல்லான்" என்னும் மற்றொரு பொருளையும் உணர்த்துகின்றமையால் காரணப் பெயர் எனவும், மாறுபட்டக் கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. "நல்ல" என்ற அடைமொழி சேர "நல்கீரன்" என்பது "நக்கீரன்" என்றானது என்பர். சங்கப்புலவரை நல்ல என்ற சொல் மிகவும் கவர்ந்தது. சிறப்புப் பெற்று சிறந்திருக்கிறது.

"எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே"

என்ற வரிகளை அவ்வை மொழியில் காண்கிறோம் (Avvai Duraisamy pillai, 2010). ஒரு பொருளைக் காணா ஒருவனுக்கு அதனைக் காட்டி அதோடு ஒத்த வேறு ஒரு பொருளைக் காட்டி இது போலும் அது என்று கூறுவதே உவமமாகும். (புலிப் போல பாய்ந்தான்) ஒரு புலவனுடைய சிறப்பை உணர்த்துவதற்கு அவன் கையாளும் உத்திக் கோட்பாடு ஒன்றே போதுமானது. உயர்ந்த பொருளை உவமமாகக் கூறவேண்டும் என்பதை,

"உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங் காலை"

என்ற நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் உணர்த்தியுள்ளார் (Thirugnana Saambantham, 2020). இதுபோல நக்கீரர் தரும் உவமம் சிறப்பு மிக்கதாக அமைகிறது.

இலக்கியத்தில் அறிவையும், நுட்பத்தையும் கண்டவர் நக்கீரர். அந்த அடைமொழி அவருக்கு நிரம்ப பொருந்தும். நக்கீரரின் குலத்தைப் பற்றி அவருடைய பாடலிலிருந்தும், புலவர்களின் கூற்றுக்கள் மூலமாகவும் அறியமுடிகிறது என்பதை,

"வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த

வலைகளைந் தொழிந்த கொழுந்தி னன்ன"

என்ற பாடலின் மூலம் நக்கீரரின் பிறப்பை அறியமுடிகிறது (Venkatasami nattar, 2008).

சங்கப்பாடல்களில் அக உணர்வை இலை மறைக் காயாகவும், குறிப்பாகவும் உணர்த்த உள்ளூறை உவமும், இறைச்சி என்று இலக்கிய உத்திகளை சிறப்பாக கையாண்டுள்ளார். இவற்றை குறிப்பு பொருள் எனவும் அழைப்பர்.

உள்ளூறை உவமை

உள்ளூறை உவமைக்குத் தொல்காப்பியர்,

"வினைபயன் மெய்உரு என்ற நான்கே

வகைபெற வந்த உவமைத் தோற்றம்" என்றும்,

"உவமமும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும்"

என்றும் குறிப்பிடுகிறார் (Thirugnana Saambantham, 2020). புலவர்கள் தம் கருத்தை விளக்குவதற்கு உவமையை கையாளுகிறார்கள். மனிதனிடம் ஒப்பிடும் எண்ணம் என்றிலிருந்து தோன்றியதோ அன்றே உவமை தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

தொல்காப்பியத்தில் உவமைக்காக தொல்காப்பியர் ஓர் இயலை வகுத்திருக்கிறார். சங்கப் பாடல்களில் மிகுதியாக உவமை பாடல்கள் அமைகின்றன. உவமை, உவமும் இரண்டும் ஒன்றே

என்கிறார் இளம்பூரணர். பேராசிரியர் உவமையியல் என்பதை உவமவியல் என்றும் கூறுகின்றார் (Ilampuranar, 1958). ஆற்றினை போன்று அகண்ட நெடுந்தெரு என்று நக்கீரர் தெருவிற்கு உவமை கூறுகிறார் என்பதை,

"ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்"

என்று, தெருவில் இரண்டு பக்கங்களிலும் வரிசையாக இல்லங்கள் அமைந்திருப்பது பெரிய ஆற்றின் இருபுறத்திலும் அமைந்தக் கரை போன்று உள்ளது என்கிறார். மதுரைக்காஞ்சியில் ஆற்றை தெருவிற்கு ஊமையாகக் குறிப்பிடுகிறார் (Nagarasan, 2004). இதனை,

"யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்"

எனக் காணமுடிகிறது (Nagarasan, 2004).

அதேபோல், "யாரு என கிடந்த தெருவின்" என்று அதே பொருள்படும் சொல் மலைபடுகடாத்திலும் வருகின்றது (Nagarasan, 2004).

அரண்மனை குன்று போல் இருப்பதால் அதன் வாயில் உயரத்தாலும், அமைப்பாலும் பிரமாண்டமாகக் காட்சி அளித்தது. அக்குன்றைத் துளைத்த வாயில் போல ஆறு உள்ளது. அரண்மனை முற்றத்தில் கேட்கும் ஒலிகள் மறைச்சிலம்பு போல் ஒலிக்கின்றது. முன்னர்க் கூறிய உவமையோடு இவ்வுவமை தொடர்ச்சியுடையதாக வந்துள்ளது. கோப்பெருந் தேவியின் துன்ப நிலைத் தோன்றுவதை, 'புனையா ஓவியம் கடுப்ப' என புனையா ஓவியம் போல காட்சியளிக்கிறாள் (Nagarasan, 2004). வண்ணங்களை கொண்டு எழுதாத வடிவ கோட்டினால் தீட்டியதுப் போலத் தோன்றுகிறாள் எனத் தலைவியின் அவலத்தோடு கூடிய தோற்றத்தைக் கூறுவது சிறப்புடைய தொடராகும். வருணனைகளும் காப்பிய உவமைபோல் வருவனவாகும். அந்தப்புரத்தின் அமைப்பை நக்கீரர் கூறுகையில் பல உவமைகளை அடிக்கிக் கூறுகிறார்.

"வரை கண்டன்ன தோன்றல வரை சேர்ப்பு

வில் கிடந்தன்ன கொடிய பல்வையின்

வெள்ளி அன்ன விளங்கும் சுதை உரீஇ

மணி கண்டன்ன மாத்திரள் திண் தூழ்

செம்பு இயன்றன்ன செய்வு உறு நெடுஞ்சுவர்"

மலையும் மலைசார்ந்த வானவில்லும் போல அந்தப்புரமும், அதிலுள்ள பலநிறக் கொடிகளும் நிறைந்துள்ளன, என்ற உவமை முன்னைய உவமைகளுடன் தொடர்புடையனவாக அமைந்துள்ளது (Nagarasan, 2004). தொல்காப்பியர் கூறும் உவமைகளை நக்கீரரும் கையாண்டுள்ளார். பீர்க்க பூவின் நிறத்தை போன்று தலைவிக்கு பசலை பாய்ந்த செய்தியை "பிரிவர் மலரிந் பூசந் பூர்ந்தன்று" என்று உரு உவமத்தை நக்கீரர் கூறுகிறார்.

உள்ளுறை

உள்ளுறை இறைச்சி பற்றி ஆராயத் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள் வழிகாட்டுகின்றன. தொல்காப்பியம் இவற்றைப் பற்றிய தெளிவான விளக்கங்களைத் தருகின்றன. எனினும் அவற்றின் கருத்துக்களை அறிவதற்கு உரையாசிரியர்களின் உரை தேவைப்படுகிறது. இவ்விரண்டையும் வைத்துக் கொண்டே உள்ளுறை, இறைச்சி இவற்றின் அடிப்படையை உணர வேண்டியுள்ளது. தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களுக்கு மாறுபட்ட உரைகளும் உள்ளன. இளம்பூரணர் கூறுவது வேறு, பேராசிரியர் கூறுவது வேறு அதனால் எது முடிந்த முடிவு என்று கருதுவது எளிதன்று.

உரையாசிரியர்களின் வழிநின்று உள்ளுறையையும், இறைச்சியையும் அறிய வேண்டியுள்ளது. வெளிப்படையாக உவமமும் பொருளும் இயந்து கூறப்படும் உவமமேயன்றிப் பாட்டின் கருப்பொருளை துணையாகக் கொண்டு பெறப்படும் உள்ளுறை இறைச்சிகள் உவமையையும் குறிப்புப் பொருளையும்

தரும் கருப் பொருள்களை மட்டும் பெற்று இயங்கும். அகப்பொருள் பாடல்களிலேயே இவ்வுத்திகள் அதிகம் இடம் பெறுகின்றன.

உவம வகைகள்

"உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம்எனத்
தள்ளாது ஆகுந் திணையுணர் வகையே"

கருப்பொருள்களில் தெய்வம் அல்லாத ஏனைய பொருள்களை ஒட்டியே உள்ளுறை பிறக்கும் என்பார் (Thirugnana Saambantham, 2020).

"உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலம்எனக்
கொள்ளும் என்ப குறிஅறிந் தோரே"

கருப்பொருலோடு ஒத்துப் பொருள்கொள்ளும் வகையில் இவ் உள்ளுறைச் செய்தி கொள்ளப்படுகின்றது (Thirugnana Saambantham, 2020).

"உள்ளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப்பொருள் முடிகென
உள்ளுறுத்து உரைப்பதே உள்ளுறை உவமம்"

உள்ளுறை உவமம் குறிப்பாகக் கொள்ளத்தக்கது என்றும், ஏனைய உவமம் வெளிப்படையாக உணரத்தக்கது என்றும் விளக்கப்படுகிறது (Thirugnana Saambantham, 2020). உள்ளுறை உவமத்தின் மூலம் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு கருத்துகளை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார். முதலாவது தாம் எடுத்துக்கொண்ட திணையின் முதல் கருப்பொருளை புனைந்துரைக்கின்றார். வெளித்தோற்றத்திற்கு அது அந்த நிலப் புனைந்துரையாகத்தான் தோன்றும். ஆனால், ஆழ்ந்து நோக்கினால் அது மற்றொரு பொருளை உணர்த்துவதைக் காணலாம். உவமை உணர்த்துவது தலைவனுடைய களவொழுக்கமாகவோ, தலைவியின் துயரமாகவோ, தலைவனை வரைவு கடாவுதலாகவோ இருக்கலாம். தலைவன் பிரிவிற்கு தலைவி ஆற்றாது வேறு படுகின்றாள். இதைக்கண்டு ஆற்றலாகிய தோழி தலைவிக்கு ஆறுதல் கொள்ளும் உள்ளுறையால் உணர்த்துகிறாள்.

இறைச்சி

"இறைச்சி தானே உரிப்புறத் ததுவே" என்று தொல்காப்பியர் இறைச்சிப் பொருளின் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறார் (Thirugnana Saambantham, 2020). உள்ளுறைப் பொருளை உணர்த்தாது குறிப்பில் தோன்றும் பிரிதொரு பொருள் இறைச்சியாகும். பொருட்புறத்தான மற்றொரு பொருள் இருக்கும். இதுவே இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடாகும். உள்ளுறை உவமத்தைத், தலைவி, தோழி, செவிலி, தலைவன், பாங்கன் ஆகியோர் உவமை வழி எடுத்தியம்புகின்றனர். ஆனால், இறைச்சியைத் தோழியும், தலைவியும் மட்டுமே கூறுவதற்கு உரியவர். இறைச்சி பெரும்பாலும் தலைவன் கூறும் இடத்தே வருவனவாகும். இறைச்சிப் பொருளை நக்கீரனாரும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

"பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி" என்கிறார் (Nagarasan, 2004). பசுமை நிறமுடைய கால்களையும், மென்மையான சிறகுகளையும் உடைய கொக்கின் கூட்டங்களும். சிவந்த கால்களை உடைய நாரைகளும், கரிய மண்ணோடு கூடி சேறு படிந்த ஈர நிலத்தின் மேற்பரப்பில் வெண் மண்ணில் நிற்குகொண்டிருந்தன. பாடலில் உள்ளதை உள்ளவாறு கூறத்தேவையில்லை வெறும் கற்பனையாக அமையலாம். உள்ளதை ஒட்டியோ, விளக்கிக் கூறுவதாகவோ அமைய வேண்டும் என்று பாட்டில் நேரான கருத்தை விட குறிப்பு முறையில் புலப்படும் உணர்ச்சியே சிறப்பானது என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

தலைவனிடம் தோழி உவமை கூறல்

தலைவன் தலைவியை சந்தித்துவிட்டு வரும் நிகழ்வினை உள்ளூறை உவமத்தின் மூலம் ஒரே நேரத்தில் இருவேறு கருத்துக்கள் தோன்ற வெளிப்படுத்துகிறார். முதலாவது தாம் எடுத்துக்கொண்ட திணையில் களவு வாழ்வினை தலைவன் நீடிக்கிறான் என்பதும், இரண்டாவதாக களவு வாழ்க்கையின் பால் மனம்கொண்டு திருமணம் செய்வதற்கு காலம் தாழ்த்துகிறான் என்பதும் வெளிப்படுகிறது. இலக்கியத்தில் எழுச்சியூட்டும் வண்ணமாக அமைவது உவமை என்பார்கள். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

"உவமப் அப்பொருளின் உற்றது உணரும்

தெளி மருங்கு உளவே திறத்து இயலான" என்பார் (Thirugnana Saambantham, 2020).

இறைச்சிப் பொருள் நயத்தல்

இறைச்சி என்பது கருப்பொருளின் புறத்ததாகவே பெறப்படும். குறிப்பு பொருள் என்பது பொதுவாக நிலவும் கருத்தாகும். உள்ளூறை உவமங்கள் பல இறைச்சியாக உரையாசிரியர்களால் கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றைக் காணும் பொழுது கருப்பொருளின் புறத்ததாகக் கொள்ளப்படும் இறைச்சி வேறு, உவமை வேறு என்று கொள்ள வேண்டியுள்ளது. நச்சினார்க்கினியர் இவ்வேறுபாட்டினை நுட்பமாக உணர்த்துகின்றார்.

"இறைச்சியில் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே

திறத்தியல் மருங்கில் தெரியு மோர்க்கே" என்ற நூற்பா வழி மூலம் அறியலாம் (Thirugnana Saambantham, 2020).

முடிவுரை

ஒரு இலக்கியப் படைப்பைச் செறிவாக்குவது இலக்கிய உத்திகள்தாம். நெடுநல்வாடையில் நக்கீரர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை மிகத் தெளிவுற விளக்கம் பெறச்செய்ய உள்ளூறை, இறைச்சி போன்ற மிக நுட்பமான உத்திகளை மேற்கொண்டுள்ளார். கவிதையின் பொருள் நீட்சியையும், கவிதையின் பாடுபொருள் நுட்பத்தையும் செறிவாக்கும் வண்ணம் நெடுநல்வாடையில் இவ்வுத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. ஒரு நிகழ்வினை இருவேறு தளத்தில் நின்று பொருள் கொள்ளவும், இருவேறான பொருண்மையினைச் சுட்டவும் அங்கு இடமளித்திருப்பது சிறப்பாக உள்ளது. தொல்காப்பியப் பணுவலின் உள்ளூறை மற்றும் இறைச்சிக் கூறுகளின் நுட்பத்தை பலவிடத்தும் நக்கீரர் கையாண்டுள்ளார் என்பதை மேற்காணும் சான்றுகள் வழி அறியமுடிகிறது. திணைச் சார்ந்த செய்திகளை எடுத்தோதும் விதமாகவும், பாவியல் நுட்பங்களை விளக்கும் வண்ணமாகவும் உவமை, உள்ளூறை, இறைச்சிப் பொருண்மைகள் நெடுநல்வாடையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை அறியமுடிகிறது.

References

- Avvai Duraisamy Pillai, S., (2010) Purananooru Moolam Uraiyum, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.
- Ilampuranar, (1958) Tholkappiyam Porulathikaram- Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Nagarasan, V., (2004) Sangailakkiyam, New Century Book House, Chennai, India.
- Thirugnana Saambantham, S., (2020) Tholkappiyam, Kadhira Pathippagam, Thiruvaiyaru, India.
- Venkatasami Nattar, N.M., (2008) Agananooru, Ramaiya pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License